

رۆلی شارەزوور و شارەزووریەکان لە قۆناغی پێش و پاش شالۆی مەغول (لێکۆڵینەوەیەکی میژوویی بەراوردکارییە لەبۆاری کۆمەڵایەتی، ئابوری و زانستی)

سەنگەر عبدالله رسول^١، حسین عبدالرحمان حسین^٢، طە رجب حمد^٣
^{١،٢،٣} بەشی میژوو، کۆلیژی زانستە مرۆفاتییەکان، زانکۆی راپەرین، رانیە، هەرێمی کوردستان، عێراق

Corresponding author's e-mail: sangar.history@uor.edu.krd

پوختە

لە باسی یەكەمی توێژینەوه كەدا ئاماژە كراوه بە پێگەى جوگرافی شارەزوور و رۆلی ناوچە كە وەك خانیکی گرنگ كە بوونەتە هۆی ئەو هەى جێگەى بايەخى دەسەلاتى ناوهند بێت لەسەردەمى خەلافەتى عەباسیدا. هەر وەها لایەنى كۆمەڵایەتى شارەزوور خراوەتەر و، باس لەو گۆرانکاریانەش كراوه كە بە هۆى بڵاوبوونەوهى ئایینی ئیسلام هاتوووتە ئارا. لە گۆشەیه كى دیکهى ئەم باسەدا لایەنى زانستی شارەزوور ئاماژەى پێدراوه.

لە باسی دوو هەمى لێکۆڵینەوه كە لە قۆلابى سەرچاوه رەسەنەكانى ئەو سەردەمه میژووییە بەدواى لێكەوتە ئابوری و كۆمەڵایەتى و زانستییهكانى دواى شالۆی مەغولدا دیقچوونمان كردوو، بەتایبەت داروخانى لایەنى ئابوری و ئاوه رەبوونی خەلك و چۆلبوونی ئەم ناوچەیه. لەپاڵیدا گۆرانکاری شێوه ژيانى كۆمەڵایەتى و دەرکەوتنى رۆلى شارەزووریەکان لەبۆاری زانستی و رۆشنییدا خراوەتەر و. لەو هۆکارانەمان كۆلیووتەوه كە بۆچى شارەزووریەکان لە ساتى ئاوه رەبوون و كۆچكردنیا نەوه، پێگە و رۆلى زانستیان زیاتر دەر دەر كەوتیت بە بەراورد بە بەر شالۆی مەغول. لە كۆتاییدا شارەزوور وەكو جوگرافیا و شارەزووریەکان وەكو كەسایەتى لەو دوو ماوه میژووییەدا بەراورد دەكەین.

الملخص

إنّ هذه الدراسة تُعنى بمنطقة شهرزور، وهي تتكون من مبحثين: يحتوي المبحث الأول على الإشارة إلى الموضع الجغرافي لمنطقة شهرزور ودور هذه المنطقة في الأحداث المحيطة بها، مما جعل هذه المنطقة موضع اهتمام للسلطة المركزية في عهد الخلافة العباسية، إلى جانب ذلك تمّ الحديث عن الجوانب الاجتماعية لسهل شهرزور وعرض الركائز الأساسية التي كانت يقوم عليها المجتمع، ولم يخلُ هذا المبحث من بسط الكلام عن التغييرات التي طرأت على المنطقة نتيجة انتشار الدين الإسلامي فيها، والإشارة إلى الجوانب العلمية لمنطقة شهرزور واهتمام الناس بالعلم في تلك الحقبة.

گۆفاری زانکۆی ههلهبجه: گۆفاریکی زانستی ئەکادیمیە زانکۆی ههلهبجه دەری دەکات	
بەرگ	٥ ژماره ٤ سالی (٢٠٢٠)
رێککەوتەکان	رێککەوتی وەرگرتن: ٢٠٢٠/٩/٩ رێککەوتی پەسەندکردن: ٢٠٢٠/٩/٢٧ رێککەوتی بڵاوکردنەوه: ٢٠٢٠/١٢/٣٠
نیمەیلی توێژەر	sangar.history@uor.edu.krd
مافی چاپ و بڵاوکردنەوه	© ٢٠٢٠ م. ی. سەنگەر عبدالله رسول، م. ی. حسین عبدالرحمان حسین، م. ی. طە رجب حمد، گەیشتن بەم توێژینەوهیه کراوهیه لەژێر رەزامەندی CCBY-NC_ND 4.0

أما المبحث الثاني فقد قمتُ فيه بالتنقيب في عمق المصادر التاريخية المعتمدة عن الآثار الاقتصادية والاجتماعية والعلمية لهجمات المغول على المنطقة بأسرها، لا سيما انهيار المقومات الاقتصادية ونزوح الناس من منازلهم وتجريد المنطقة من السكان، مع توضيح تغيير نمط حياة المجتمع وظهور دور أهل المنطقة في المجالات العلمية والثقافية، ومن خلال هذه الدراسة، وهذا المبحث بالذات، نبحث عن الأسباب التي تكمن وراء احتفاظ أهل شهرزور بأدوارهم ومكانتهم العلمية أثناء نزوحهم وتعرضهم للهجرة القسرية، مقارنة بالوقت الذي تعرضوا فيه لحملات المغوليين.

وفي الختام نقوم بالمقارنة بين منطقة شهرزور من الناحية الجغرافية، وبين سكان المنطقة من الناحية المعنوية كشخصية ذات مكانة مرموقة، خلال تلك الحقبتين التاريخيتين. المعنوية كشخصية ذات مكانة مرموقة، خلال تلك الحقبتين التاريخيتين.

Abstract

This study is concerned with the Shahrazur region, and it consists of two topics: The first section contains reference to the geographical location of the Shahrazur region and the role of this region in the events surrounding it, which made this area a subject of interest for the central authority during the era of the Abbasid Caliphate, in addition to that, aspects were discussed. The social aspects of Sahl Shahrazur and the presentation of the basic pillars on which the society was based, and this study was not without shortcomings about the changes that occurred in the region as a result of the spread of the Islamic religion in it, and referring to the scientific aspects of the Shahrazur region and the people's interest in science in that period.

As for the second topic, I explored in depth the historical sources based on the economic, social and scientific effects of the Mongol attacks on the entire region, especially the collapse of the economic fundamentals, the displacement of people from their homes and the demilitarization of the region, with an explanation of the changing lifestyle of the community and the emergence of the region's role in scientific fields. And through this study, and this topic in particular, we are looking for the reasons that lie behind the people of Sharazur retaining their scientific roles and standing during their displacement and being subjected to forced migration, compared to the time when they were exposed to the Mongolian campaigns.

In conclusion, we make a comparison between the Shahrazur region in terms of geography, and with the region's population in terms of the moral as a prominent figure during those two historical periods.

پیشہ کی

شارہ زور ناوچہ کی گرننگ و جینگہی بایہ خی بہ شی زوری ہیژ و دەسەلاتە کانی سەردەمی ئیسلامی بوو، بۆیە بەردەوام بوو تە چەقی مەملانی و رووبەروو بوونەو سەربازییە کان. لە نیو ئەم دۆخە شدا، خەڵکە کە ی رۆژنێکی کارایان لە کایە ی رۆشنییری و بنیاتانی شارستانیەتی ئیسلامی بینوو.

ئەم توێژینەو لە ژیر ناویشانی (رۆلی شارە زور و شارە زوروییە کان لە قونای پێش و پاش شالای مەغول- لیکۆلینەو یە کی میژووی بەراوردکاریە لەبوارێ کۆمەلایەتی، ئابوری و زانستیدا) دیاریکراوە، هۆکاری هەڵبژاردنی بابەتە کە پەییوەستە بە نەبوونی توێژینەو ی بەراوردکاری میژووی لەو سەردەمە میژووییە. گرنگی توێژینەو یە کە لێرەو دەردەکە ویت کە بەدوای هۆکاری جیاوازی و ئەنجامە کانی ئەو دوو سەردەمە میژووییە گەنگەشە کراوە، بە ئامانجی ئەو ی بتوانین چەند زانیاریە کی کەم بخەینە پال زانیاریە کانی میژووی ئەم ناوچە یە. هەرەو ها مەبەستمانە پەنجەرە یە کی بچووک بۆ لیکۆلینەو ی دیکە بۆ توێژەرەن بکەینەو لە پێگە ی شوپوونەو بە ناخی سەرچاوە رەسەنە کانی ئەو سەردەمە و

وروزاندنی چەند پرسیارێك.

هەر لە ناوینیشانی توێژینهوه کەش دەردەكەوێت کە میتۆدی بەراوردکاری میتۆدی باو و دیار دەبێت، بەلام بە ئامانجی گەشتن بە بۆچوونی راستر و پەسندتر پەنا بۆ میتۆدی شیکردنەوه و جار جارەش گێرانەوه دەبەین.

بەهۆی ناروونی و لیلی لە میژووی شارەزور و رۆلی شارەزوربەکان لە هەندیک قۆناغ و سەردەمدا لەلایەك، نەبوونی توێژینهوهی بەراوردکاری لەو ماوه میژووییە لەلایەكی دیکەوه، سەرنجی ئێمە ی راکێشاوه بۆ نووسینی توێژینهوهیەك لەژێر ئەم ناوینیشانە. ئاشکرایە کە توێژەران و لیکۆلەرانی کورد، چەندین نامە و تیزی زانستی و توێژینهوهی پربایەخیان لەسەر شارەزور نووسیوه. بەلام نەبوونی توێژینهوهی بەراوردکاری هاوشتیوه، سەرنج و ئەندێشە ی ئێمە خستە سەر بەراوردکاری دوو قۆناغ و سەردەمی جیاوازی میژووی شارەزور. ئامانجی سەرەکی و کۆتایی توێژینهوه کەش خزمەتکردنە بە میژووی ئەم ناوچە پر لەچالاکییە.

لیکۆلێنەوه کە پێکدێت لە پێشەکی، دەروازەیهك، سێ باسی سەرەکی، دەرەنجام و لیستی سەرچاوهکان. لە دەروازە ی توێژینهوه کەدا ئاماژە دراوه بە پێگە و گرنگی هەلکەوتە ی جوگرافی و دەولەندی لەرووه ئابوریە کەیهوه. لەباسی یە کەمدا ئاماژە کراوه بۆ شیوه و رەوشی کۆمەلایەتی شارەزور و رەوشی کۆمەلایەتی شارەزوربەکان لە قۆناغی بەر لە شالاهوی مەغۆل و دوا ی شالاهوی مەغۆل. لەباسی دوو مەمدا دۆخ و رەوشی ئابوری شارەزور و خەلکە کە ی لە هەردوو قۆناغە کە خراوتە بەریاس. لەباسی سێیەم و کۆتایشدا ئاماژە دراوه بە هۆکار و جودایی رەوشی زانستی شارەزوربەکاندا لە قۆناغی یە کەم بەبەرورد لەگەڵ قۆناغی ئاوەربوون و کۆچکردنیان

دەروازە: پێگە و گرنگی ناوچە ی شارەزور

شارەزور وەکو هەلکەوتە ی جوگرافی هەر لەسەردەمی ساسانیە کەنەوه تا کو داگیرکردنی ناوچە کە لە لایەن مەغۆلە کەنەوه پێگەیهکی گرنگی هەبووه. بەبەلگە ی ئەوهی کاتیک پرۆسە ی فتوحاتی ئیسلامی هەریمەکانی (عیراق و فارس) ی گرتۆتەوه، یە کەمین بەریه ککەوتنی سوپای ساسانی و ئیسلامی لە ناوچە ی شارەزور روویداوه (البلاذری، ۱۹۸۸م، ل ۳۲۵). کە بەدید ی ئێمە دەشیت هۆکاری هەلئێژاردنی ئەو ناوچە یە بۆ رووبەر و بوونەوه ی سوپای ئیسلامی لە لایەن ساسانیە کەنەوه، بگەریتەوه بۆ سەختی شاخاوی دەرووبەری ناوچە ی شارەزور (العمری، ج ۵، ۱۴۲۳هـ، ص ۱۶۷)، رەنگە ساسانیە کان بیریان لەوه کردبیتەوه، عەرپە کان لە شەرکردن لە ناوچە ی شاخاوی کەمتر شارەزان، بەوهی ئەوان خەلکی بیابان و دەشتن، دەتواند ریت لاوازی ئەوان، لە هونەری شەرکردنی ناچە ی سەخت بۆ سەرکەوتن بەسەریاندا بە ئاسانی بە دەرفەت وەر بگێریت.

دوا ی فەتحرکردنی ناوچە کە و سەرھەلانی ناکوکی کاربە دەستانی نیو سوپای ئیسلام لە سەردەمی خیلافەتی راشیدی (الأسدی، ۱۹۹۳م، ل ۱۰۷- ۱۸۱)، کە بووه مایە ی سەرھەلانی گروپە خەواریجیە کان و گەشە کردنیان لە رۆژگاری خیلافەتی ئومەید (خلیفە بن خیاط، ۱۳۹۷هـ، ل ۲۵۶، ۲۵۳)، بەمەش بە یە کدادانی سەربازی لە نیوان ئەم بزوتنەوانە و خیلافەت بەرەبەرە زیاتر بووه، بەو هۆیە شەوه ناوچە ی شارەزور وە ک ناوھندی مانەوه و هێشکردنە سەر خیلافەت لە لایەن هیزە خەواریجە کەنەوه هەلئێژیدراوه (معی الدین، ۲۰۰۷، ل ۲۲۱-۲۶۹). هەلئێژاردنی شارەزور لە لایەن ئەم هیزانە دەگەریتەوه بۆ سەختی شارەزور کە دەرووبەرە کە ی ناوچە ی شاخاوی (الاصطخری، ۲۰۰۴، ل ۲۰۰، ۲۰۲)، کە ئەم هیزانە لە کاتی بوونی مەترسی لەسەریان توانیویانە خۆیان دەربازی ئەم ناوچانە بکەن، کە هیچ هیزیک نەتوانیت زینیان پێ بگەینیت. لەماوهی خیلافەتی عەباسییدا شارەزور ناوچە یەکی گرنگی و پر بایەخ بووه، بە بەلگە ی ئەوهی دەسەلاتی خیلافەت هەولێ داوه ناوچە کە لەرێگە ی کاربە دەستانی خۆیانەوه دەست بەسەردا بگرن و لە ژێر هەیمەنە ی خیلافەتدا بیت (ابن الاثیر، ۱۹۹۷م، ج ۶، ل ۶۶۶). بەلام بە هۆی بەریه ککەوتنی خەلکی شارەزور و دەسەلاتدارانی خیلافەتی عەباسی ناوچە کە سەقامگیر نەبووه، چونکە شارەزوربەکان لە دەسەلاتدارانی خیلافەت هەلگەرانەوه و بۆ ماوهی بیست ساڵ (۲۹۷-۳۱۷/۹۱۰_۹۲۹ز)، شارزور و شارەزوربەکان دوور لە دەسەلاتی خیلافەت ژیان و هیچ باجیکیان بۆ بەغدا نەناردوه (الهمذانی، ۱۹۵۸م، ل ۶۳).

لێرەوه ئەو بۆچوونە زیاتر دەچەسپیت کە شارەزور وەك ناوچە یەکی گرنگی و ستراتیژی و دەولەمەند، هەمیشە جێگە ی جاوتییرین و ناوچە ی ملمانی هیزە ناکوکە کان بووه لەو سەردەمەدا.

باسی یه کهم: پیکهاتهی کۆمه لایه تی ناوچهی شاره زوور و رهوشی کۆمه لایه تی شاره زووریه کان

شاره زوور ناوچهیه کی فراوانبووه له ههریمی چیا، که وتوووته نیوان ههولیر و ههمه دان، سه رجهم دانیشتوانه که ی به کورد هه ژمارکراون (صفی الدین، ۱۴۱۲هـ، ج ۲، ۸۲۲). له وسهرده مه دا هۆزه کوردیه کان زیاتر خه ریکی ئاژه لداری و به شیکیشیان به کاری کشتوکالکردن سه رقالبوون (یاقوت الحموی، ۱۹۹۵م، ج ۳، ل ۲۹۷؛ ده شتی، ۲۰۱۵، ل ۱۲۱) ناوچه یه کی دهوله مه ندبووه به له وه رگا و سه رچاوه ی ئاوی، بۆیه گونجاو بووه بۆ به خێوکردنی مه رومالات. هۆزه کوردیه کانی ناوچه که له ژیا نی کۆچهری دابوون و بۆ ئاژه له کانیان به دوا ی له وه رگا و ئاودا گه راون (توفیق، ۲۰۱۳، ل ۵۷). له و لاوه ش هه ندیکی تریان به هۆی سه رقالم بوونیان به کشتوکال کردن له ناوچه کانیان جیگیر بوون (مه له ل، دون سنه، ل ۵۷-۵۸).

ژیانی کشتوکال و شوانکاره یی ئه و کاته، له سه ر کۆبوونه وه ی کۆمه لایه تی هۆز و خیل وه ستاوه، که له و چوارچێوه یه دا، سه روکی خیل کاروباری خێله که ی به رپووه بردووه، ئه ندامانی خێلکه ش له ژیر فه رمان و هه ژموونی ئه ودا بوون و به رگریان له به رژه وه ندی هه کانی هۆز و خیل کردووه، ئه مه ش زیاتر خۆی له پاراستنی له وه رگاگان بینبووه ته وه. له پالم شوانکاری و کشتوکالیدا ژماره یه کی که م له ده وله مه ند و پارهداره کان خه ریکی کاری بازرگانی سنورداریبوون، ئه مانه تاراده یه کی زۆر شیوه ژیا نیان به ناشتی بووه و له ژیا نی که سانی تر جیاواز بووه (نه قشه بندی، ۲۰۰۸، ل ۲۳-۴۳۵).

هۆزه کوردیه کان به وه ناسرابوون، ریز له میوان ده گرن و خزمه تیان ده که ن، وه ک له سه رچاوه کاندئا ئماژه به میواندۆستی کوردانی شاره زوور کراوه، له وانه ش: (کاتیک أبو سعید الخوارزمی له سالی (۲۹۰ک/۹۰۳ز)، دوا ی ئه وه ی له گه ل خیلافه تی عه باسی په یوه ندی ئالۆز ده بیته، روو ده کاته موصل و له ویش ده چیه شاره زوور و له لایه ن کوردیکی شاره زوور به ناوی (ابن أبي الربیع الکردی)، پيشوازی لئ ده کریت و ده پارێزیت (الطبری، ۱۴۰۷هـ، ج ۵، ل ۶۴۷، ۶۴۴)؛ ابن الاثیر، ج ۶، ۱۹۹۷، ل ۵۳۶).

له دوا ی هاتی سوپای ئیسلام بۆ شاره زوور، پیکهاته ی کۆمه لایه تی دانیشتوانی ناوچه که گۆرانکاری به سه ردا هاتووه، ئه مه ش به هۆی ئه وه ی هه ندی که له عه ره به کان له و ناوچه یه نشته جیبوون، له وانه ش (بنو شیبان)، که له تیره کانی هۆزی (بکری بن وائیل) بوون (مسکویه، ۲۰۰۰م، ج ۶، ل ۴۴۷-۴۴۸؛ ابن الاثیر، ۱۹۹۷، ج ۴، ل ۶۰۱).

به شیوه یکی گشتی ژیا نی کۆمه لایه تی شاره زووریه کان ئارام نه بووه، به به لگه ی ئه وه ی له لایه ک سه روشی ژیا نی هۆز و خێله کانی ئه و کاته، له سه ر شه ر و به رگری له پیناوی له ورگاگان وه ستابوو، له لایه کی تر، به درێژایی ده سه لاتی خیلافه تی ئومه وی و جارچاره ش عه باسی ناوچه که له شه ر و ئاژاوه دا بووه (خلیفه بن خیاط، ۱۳۹۷هـ، ل ۳۷۲؛ ابن الاثیر، ۱۹۹۷، ج ۵، ل ۳۳۵). یاخی بوون و هه لگه رانه وه که به رووی نادادی هۆزو خێله کانی تر و والیه کان له شاره زوور سه ری هه لداوه، هه ر بۆیه ش له پینا و پاراستنی ژیا نی خۆیان و ده ستکه وتی سه ربازی و ئابوری، به شیک له کورده کانی شاره زوور له پالم خه وارچه کان وه ک جه نگاوه ر و شه رکه ره له دژی ده سه لاتی ناوه ند وه ستاونه ته وه (اليعقوبي، ب.س.ط، ج ۲، ل ۱۵۱؛ محی الدین، ۲۰۰۷، ل ۲۳۷). ئه مه ش پالنه ری ئه وه بووه، به شیک له میژوونوسان حوکمی هه ره مه کی و گشتگیر به سه ر ناوچه که یاندا به سه پینن و به ئاژاوه گیري و تالان چینی ناویان بینن.

دوا به دوا ی هاتنه سه ر ده سه لاتی سه لجویه کان و به خشی نی شاره زوور به هۆز و سه رکرده تورکه کان، ریزه ی ره گه زی ناکوردی له ناوچه که دا هه لکشاهه، به دیاریکراوی، له سه رده می ئه تابه که یه کاندئا (ابن الاثیر، ۱۹۹۷، ج ۹، ل ۱۴۴، ۴۲۴؛ مؤلف مجهول، ۲۰۱۰، ل ۳۴). هۆزه تورکه کان ده ستیان به سه ر له وه رگا و کینلگه ی کورده کان گرتووه و به رده وام خه ریکی ئاژاوه گیري و تالانی ناوچه که بوون (ابن الاثیر، د.س.ط، ل ۵۸-۵۷). هه ر ئه و دۆخه ش بووه، که ئاسایشی کۆمه لایه تی کورده کانی به ره و شه ر و کوشتا ره لکیش کردووه، هه ر له چوارچێوه یه دا له سالی (۵۸۰_۵۸۱_ک/۱۱۸۴_۱۱۸۵ز)، شه ریکی خویناوی گه و ره له نیوان هۆزه کوردیه کان و تورکه مانه کانی ناوچه که دا هه لگیرساوه و ژماره یه کی زۆر له نیوان هه ردولادا کوزراون (الأصفهانی، ۲۰۱۰م، ل ۳۸۹؛ ابن شداد، ۱۹۹۴م، ل ۱۲۰؛ ابن الاثیر، ۱۹۹۷، ج ۱۰، ل ۱۱).

ئاشرکرا به دوا به دوا ی کاولکاریه که ی مه غۆل ژماره یه کی زۆر له شاره زووریه کان ئاواره و ده ربه ده ر بوون (الغسانی، ۱۹۷۵، ل ۵۳۳)، ئاواره بوونی هه زاران که س له پرووی کۆمه لایه تیه وه کاریگه ری نه رینی له سه ر خه لکی ناوچه که دروست کردووه و بۆ هه مه ش به ئازاری یه کتریینینه وه ژیاون، چونکه په یوه ندی خزمایه تی و کۆمه لایه تیه کانیان پچران (ره سول، ۲۰۱۳، ل ۱۳۱). کورده شاره زووریه کان که پيش شالوی مه غۆل، شوانکاره

و جوتیار بوون، له ئەنجامی ئەو بارودۆخەیی بەسەریان هاتوو، له لایە ک پێشەکانیان لە دەستداوه و له لایە ک تریش له زیدی خۆیان شیوه ژیانی کۆمه لایە تییان روو بە روی ناخۆشی و نەهامەتی بووئەتەوه، بۆیە به ناچاری وازیان له ژیانی کۆچەری و شوانکارەیی هیناوه و له بەرامبەر دا له بواری جەنگاوهری له سوپای ئەیوبیەکان کاریان کردوو (الیونینی، ۱۹۹۲، ج ۲، ل ۱۰۷؛ المقریزی، ۱۹۹۷، ج ۲، ل ۳۵۶). هەندیکێ تریشیان تیکەلی شیوه ژیانی خەلکی شام بوون و توانیویانە پینگەیی خۆیان له دام و دەرگا خزمەتگوزاری و زانستیه کاندای بکەن و به هۆیەوه بژیوی ژیانی خۆیان فەراهم بکەن (الیونینی، ۱۹۹۲، ج ۲، ل ۱۷۵). دوای جیگیر بوونی کوردە شارەزوریەکان له گەل کۆمه لنگای شام، توانیویانە خۆیان بگونجین و ئاوێتەیی رەگەزی ناکوردی ببن، تا کار گەیشتووئە پەيوەندی ژن و ژنخوازی (ابن شداد، ۱۹۸۳، ل ۲۳۳؛ الیونینی، ۱۹۹۲، ج ۳، ل ۲۴۳). ئەمەش دەرخەری ئەوهیە، که هۆزه کوردەکانی شارەزور، سەرباری ئەوهی ئاواره بوون و خەلکی رەسەنی ناوچه که نەبوون، له لایەن خەلکی ناوچه که به چاوی ریز و خانەدانیه وه سەیرکراون. بەبەلگەیی ئەوهی یه کێک له سەرکوردەکانی مەملوکی ژنی له کوردانی شارەزور خواستوو (ابن شداد، ۱۹۸۳، ل ۱۹۸۳؛ الیونینی، ۱۹۹۲، ج ۳، ل ۲۴۳). ئەگەر ئەم بەلگەیی بکەینە بنەما، که سەرکوردەکانی ئەو کاتە زیاتر ژن و ژنخوازیان له گەل خەلکانی خانەدان ئەنجام داوه، ئەوا بۆمان به دیار دەکەوێت که کوردە شارەزوریەکان له شام خاوهنی پینگەیی کۆمه لایەتی بەرز بوون، به نمونه (الملك الظاهر بیبرس) ی مەملوکی هاوسەرگیری له گەل کچیکێ شارەزوری کردوو (ابن شداد، ۱۹۸۳، ل ۲۳۳؛ الیونینی، ۱۹۹۲، ج ۳، ل ۲۴۳). له لایە ک دیکه سەرچاوه میژووییەکان ئاماژە به که مېوونەوهی ژمارەیی دانیشتوان دەکەن به هۆی کوشتاری مەغۆل له ناوچانەیی دەستیان پیتی گەیشتوو (خصبك، ۱۹۶۸، ل ۱۶۲)، بینگومان دەستی مەغۆل گەیشتە شارەزور ئاخۆ چەندان کەس له خەلکی ناوچه که کۆژراين و سەرچاوه میژووییەکان تواریان نەکردوون؟. له لایە ک دیکه دوای جیگیربوونی دەسەلاتی مەغۆل له عێراق و دەرکەوتنی زمانی نوێ و سەرھەلدانی گروپە ئاینیه کانی وهك مەسیحی و یههودی و مەجوسی ناکۆکیان له گەل مسوولمانان (یاسین، ۱۹۷۸، ل ۳۷۵) کاریگەری کردۆتە سەر پەيوەندیە کۆمه لایەتیەکان، به وهی پەيوەندیەکان له دۆخی ئارامی چۆتە قۆناغی تیکنالا.

باسی دووهم: دۆخی ئابوری ناوچهی شارەزور و شارەزوریەکان

شارەزور وه ک ناوچهیە ک فران، که چەندین شارۆچکه و گوندی له خوگرتوو، خاوهنی ئاوێکی سازگار بووه، تەنانەت ئاوی بۆ ناوچه کانی دیکەش دابینکردوو (یاقوت الحموی، ۱۹۹۵، ج ۱، ل ۲۵۵؛ ج ۲، ل ۷، ل ۶۵، ل ۴۱، ل ۵۴؛ ج ۳، ل ۱۴۶). سەرچاوهی ئاوه که رۆلێکی کارای له بەرھەم هینانی کشتوکالدا بینیه، به وهی خەلکی به چاندنی به رووبوو مە کشتوکالیەکان خەریکبوون و گەلیک به رووبوومی میوه جاتیشت له ناوچه که دا هەبووه، هەر وه ک سەرچاوه کانی له باسی شارەزوردا هیناویانە، رووباریک به نیوه راستیدا تێپەربوو و له هەرچواراوه به باخ دەورە دراوه (ابن خرداذیه، ۱۸۸۹، ل ۱۷۲). تافگەیی زەلم سروشتیکێ جوانی به ناوچه که به خشیوو و بووئە سەرچاوهیە ک بۆ رەخساندنی کەشیکێ گونجاو و له باره بۆ باخداري و کشتوکال (القزويني، د.س.ط، ل ۳۹۸).

له لایە کیتەر هەبوونی چیا و له وه رگاگان (ابن حوقل، ۱۹۳۸، ج ۱، ل ۲۲۵)، بۆ به خێوکردنی مەر و مالات، رینگه خوڤشکەر بوون، به تايبه تیش ئەوکات له زۆریە ناوچه کانی کوردستان ئاژەلداری سەرچاوهیە کێ گرنگی ئابووری بووه، که له بهر هەمه کانیانی شیر، پەنیر، ماست، گوشت و تەنانەت پێستە کەشی فرۆشراوه یاخود به پیداوێستی تر ئالوگۆری پێ کراوه (المقدیسی، ۱۹۹۱، ل ۳۸۴). دەولەمەندی شارەزور له رووی ئابووری له لایە ک، ستراتیژی و پینگەیی شارەزور له لایە کێ ترهوه، وایکردبوو، که چەندین رینگەیی بازگانی گرنگی، بهو ناوچهیە دا تێپەربن، ئەمانەش شارەزوریان به چەندین ناوچه و شاری دەولەمەند گرنیدابوو، بۆ نمونه رینگەیی (شارەزور _ دینه وەر) یه کێک بووه له رینگه بازگانیه گرنگە کانی ئەو سەردەمه، که (۱۵۰ کم) ماوهی نیوانیان بووه، هەر وه ها رینگەیی حلوان به ئاراستەیی خوژئاوا، گەیشتۆتەوه شارەزور، که ئەمەشیان رینگەییە کێ گرنگی بازگانی بووه ماوهی نیوانیان (۷۵ کم) بووه، رینگەیی نیوان قەسری شیرین و شارەزور رینگەیی به یه که وه به سستی شارزور به ناوچه گرنگەکان بووه (الاصطخری، ۲۰۰۴، ل ۷۹، ل ۱۹۷؛ یاقوت الحموی، ج ۲، ل ۳۶۱؛ الیعقوبی، ج ۱، ل ۷۷؛ أبو الفداء، د.س.ط، ل ۴۰۹). دەولەمەندی شارەزور بۆتە مایهیی چاو تێپیری هیزه شەپکەرەکان، که روویان له جیهانی ئیسلامی کردبوو، هەر وه ک له پیشتر ئاماژەمان پێ دا، به هۆی خێو پێرە که یه وه، شارەزوری وه ک دیاری له نیوان سەرکوردە و سەرۆک هۆزه کاندای دەستاو دەست پیکردوو (

ابن الاثير، ۱۹۹۷، ج ۷، ل ۲۱۰).

دوا به دواي په لمار و کولگاری مه غول بۆ سه ر رۆژه لاتی جیهانی ئیسلامی، پرشکی نه و هیرشانه بهر ناوچه ی شاره زوور که وتوو (ابن الفوطی، ۱۳۲۶، ل ۴۸-۵۰). دانیشتوانه که ی، که پیشتر بژیوی ژیانیان بهرزبووه (العمری، ج ۳، ۲۳ ۱۴ هـ، ل ۲۶۱)، سه رچاوه ی داهاته که یان له دهست دوا، جگه له کوژران و له ناوچوون، به شیک زوریان ئاواره و دهر به دهری ناوچه کانی وولاتی شام بوون (ابن العمید، دون سنة الطبع، ل ۴۶). بیناکیان روخیندراون و سه روهت و سامانیان له لایه ن مه غوله کانه وه به تالان براوه (ابن فوطی، ۱۳۲۶ قمری، ل ۲۰۱-۲۰۲). بویه دوو ره گهزی گرنگی ئابووری ناوچه که گورزیکی که مه رشکیتی بهرکه وتوو، که دوو کۆله گه ی سه ره کی ئابووری بوون. نه مه سه رباری نه وه ی بازرگانان به هوی ترس و توقیعی مه غوله کان که له ناوچه که دروستیان کردبوو (ابن الفوطی، ۱۳۲۶ قمری، ل ۴۸-۵۱)، له پیناو سه لامه تی گیانیان وازیان له کاره که یان هیناوه و به ره و ناوچه ئارامه کان رایانکردوو. هه رچه نده سه رچاوه ی تایبه تمه ند و په سه ن له به رده ستی ئیمه دا نییه، که باس له بارودۆخی ئابووری ناوچه که له کاتی شالوی مه غول و ئاواره بوونیان بکات، به لام نه وه ی که نکرتی لیناکریت نه وه یه مه غوله کان روویان له هه ر ناچه یه ک ده کرد، تالانی و ئرانکاری گه وره یان بهرپاکردوو. سه رچاوه کان نه وه پشتراست ده که نه وه که هیرشی مه غول کاریگه ری خراپی له سه ر دۆخی ئابووری هه بووه (البیونینی، ۱۹۶۰، ج ۱، ل ۳۷۶، ۴۳۶؛ الذهبی، تاریخ الاسلام، ج ۱۳، ۲۰۰۳، ص ۶۵۸). بویه وه ختیکی گران و قاتوقری رووی له زۆریکی له ناوچه کانی کوردستان کردوه له دواي شالوی مه غول خه لکی نه یان توانیوه بژیوی رۆژانه یان وه ده ست بخه ن، له بهر نه بوونی و هه ژاری په نیان بۆ فروشتنی منداله کانیان بردوو (ابن الوردی، ۱۹۹۶، ج ۲، ل ۲۵۸). له و سۆنگه یه وه ده توانین بلیتین شاره زووریش وه ک هه ر ناوچه یه کی دیکه بیبه ش نه بووه له نه هامه تیه ئابووریه کان.

له لایه کی تریش کۆچکردنی هه زاران که س له شاره زووریه کان (ابن العمید، د.س.ط، ل ۴۶؛ العینی، ۲۰۱۰ ج ۳، ل ۱۸۰؛ المقریزی، ۱۹۹۷، ج ۱، ل ۵۰۰)، به نگه ی نه مانی جوتیار و ده ستی کار و شوانکاره یه له ناوچه که، له بهر نه وه ی به رووبوومی کشتوکالی و ئاژه لداریش بۆ به ره مه یانی سالا نه پیویستی به مرؤف بووه.

دوا به دواي کۆچکردنی شاره زووریه کان و نیشته جی بوونیان له وولاتی شام له سه ره تادا، روو به رووی دۆخیکی ئابووری سه خت بوونه وه، چونکه به نگه نه ویسته به شیک زوری شاره زووریه کان له کاتی ئاواره بوونیان سه رچاوه ی ئابوری خویان له ده ست دوا، که خوی له کشتوکال و ئاژه لداریدا بینیه ته وه، ته نانه ت به هوی توندی و خیرایی په لاماره کانی مه غول و له ناو بردنی به رووبومه ئابووریه کان له زۆریکی له ناوچه کانی کوردستان (ابن الاثير، ۱۹۹۷، ج ۱، ل ۴۹۹-۴۵۰؛ الدیاربکری، دون سنة، مج ۲، ل ۳۷۱)، نه یان توانیوه پنداویستییه کانی ژیانیان له گه ل خویان به ن، بویه له ژینگه یه کی ته و او جیاواز و دوور له ناوچه که یان، روبه رووی دۆخیکی بوونه ته وه، که به ناچاری و به بی ویستی خویان به مه به ستی دابینکردنی بژیوی ژیانیان، له سوپای ئه یوبی و مه مالیکی بوونه ته سه رباز (المقریزی، ۱۹۹۷، ج ۱، ل ۵۰۰).

که واته دۆخی ئابوری شاره زووریه کان له قونای بهر له شالوی مه غول، تاراده یه ک جیگربووه، که خه ریکی شوانکاره یی و کشتوکالکردن بوون (مهلهل، دون سنة، ل ۵۸). له هه مانکاتدا به هوی ئه و ریگا بازرگانیه ی شاره زووریه کان به ناوچه کانی دیکه وه گرتدا بوو، جوته یه کی ئابوری سنورداری دروستکردبوو، که له و ریگه یه وه شاره زووریه کان توانیوه پنداویستییه کانی خویان دابینبکه ن و به ره مه ی ئیوخۆی ناوچه که ش بنیرن بۆ دهره وه ی شاره زوور (الاصطخری، ۲۰۰۴، م، ل ۷۹، ۱۹۷؛ یاقوت الحموی، ج ۲، ل ۳۶۱؛ الیعقوبی، ج ۱، ل ۷۷؛ أبو الفداء، د.س.ط، ل ۴۰۹). وه لی دواي سه پاندنی ده سه لاتی مه غول به سه ر جیهانی خه لافه تی ئیسلامی و شاره زووریش وه ک ناوچه یه ک له سنوری ئه م خه لافه ته دووچاری ئالنگاری ئابووری هاتوو، به هوی باجه زور و جوراوجوره کان له لایه ک (ابن العبری، ۱۹۹۲، ل ۲۶۲؛ خصباک، ۱۹۶۸، ل ۱۱۱)، له لایه کیتر باجی بازرگانی ناوخی و دهره کی (یاسین، ۱۹۷۸، ل ۲۸۵-۲۸۶، ۳۲۶-۳۵۱). که بۆچوونی توێژه ریک خه لکی نه یان توانیوه پنداویستییه کانی خویان وه ک پیویست بکرن (ره سول، ۲۰۱۳، ل ۲۴۶). دواي کۆچکردنیشیان بۆ ولاتی شام، شاره زووریه کان له قونای سه ره تادا رووبه رووی دۆخیکی سه ختی ئابووری بوونه وه. له بهر نه وه ی له کاتی ئاواره بوونیان سه رباری نه وه ی نه یان توانیوه هیچ شتیکی له گه ل خویان به ن له لایه ن، چونکه مال و حالیان له لایه ن مه غوله کانه وه سوتاوه و تالانکراوه (الذهبی، تاریخ الاسلام، ۲۰۰۳، ج ۱۳، ل ۶۵۸)، له شامیش رووبه رووی دۆخیکی نوئ و جیاواز بوونه وه که ماوه یه کی زوری پیچوو تا له گه ل دۆخه که خویان گونجانددوو. دواي مانه وه یان و تیکه لاو بوونیان له گه ل خه لکی

ژینگه‌ی تازه، هه‌ندیکیان توانیویانه له دام و ده‌رگا سه‌ربازی (المقریزی، ۱۹۹۷، ج ۱، ل ۵۰۰) و هه‌ندیکیتریان له ده‌رگا زانستییه‌کان ببن به که‌سایه‌تی دیار و به‌ناوبانگ (بۆ زانیاری زیاتر له‌سه‌ر پیڤه‌ ورتی شاره‌زوورییه‌کان له ولاتی میسر و شام، بروانه: حسن، ۱۹۹۸، ل ۱۲۸-۱۵۴).

باسی سییه‌م: لایه‌نی زانستی ناوچه‌ی شاره‌زوور و رۆئی شاره‌زوورییه‌کان له کایه‌ی زانستیدا

شاره‌زوورییه‌کان له کایه‌ی زانستدا ناوئیکی دیار و خامه‌ره‌نگین له سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا، وه‌لی ناوه‌ندی فیژیون و گه‌شه‌ی زانستی زانا شاره‌زوورییه‌کان له خودی ناوچه‌ی شاره‌زوور که‌متر بۆته‌بابه‌تی نووسین له‌لای میژوو نوسان. بێگومان ئەمه‌ش ده‌مانخاته‌دورپانئیکی ناروون، که‌چۆن ده‌کرێ به‌دهیان و زیاتریش له‌زانای شاره‌زووری له (موسل، هه‌ولێر، شام و مصر) بوونیان هه‌بوویت، به‌لام ناوه‌ندی فیژیونیان له‌قوناغه‌کانی سه‌ره‌تایدا وون و نه‌که‌وتیته‌به‌ر باس و خواسی میژوونوسان. هه‌ر چه‌نده‌ سه‌روشتیه‌ بۆ سه‌رده‌مانئیک، که‌شه‌ر و ئازاوه‌ و ئانارامی ناوچه‌ی شاره‌زووری ته‌نیوه‌ و به‌وه‌هۆیه‌وه‌ ژیانی زانستی که‌متر ده‌ریکه‌ویت، له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌دۆخیکێ وه‌های ناوچه‌یه‌که‌دا میژوو نوسان زیاتر ته‌رکیزی نوسینیان له‌سه‌ر تۆمارکردنی رووداوه‌ سیاسی و جه‌نگیه‌کان بووه، نه‌وه‌ک ژیانی زانستی و زانایان. له‌لایه‌کیتر ئە گه‌ر ئەوه‌ش له‌به‌رچاوبگرین شوئینی نیشته‌جیبوونی ئەو میژوونوسانه‌ی رووداوه‌کانی ئەو سه‌رده‌مان تۆمارکردوو، دووریوه‌ له‌ ناوه‌ندی شاره‌زوور.

بۆیه‌ نه‌ بوونی ده‌قی روون و یه‌کلاکه‌ره‌وه، به‌ واتای ئەوه‌ نایه، که‌ ناوچه‌ی شاره‌زوور له‌ چالاکێ رۆشنییری و زانستی خالی بوونیت، به‌به‌لگه‌ی ئەوه‌ی سه‌ردانیکردنی زانا و ئەدیبان بۆ ناوچه‌که‌و مانه‌وه‌یان بۆ ماوه‌یه‌ک راستی ئەمه‌ ده‌سه‌لمینتیت. به‌ نمونه‌ شاعیری ناودار (موفق الدین الأربلی)، سه‌ردانی شاره‌زووری کردوو و له‌ وئ ماوه‌یه‌ک ماوه‌ته‌وه‌ و پاشان چووته‌ دیمه‌شق (أبو الفداء، د.س.ط، ج ۳، ل ۷۷؛ سبط ابن الجوزی، ۱۹۹۷م، ج ۳، ل ۳۲۷). ئەمه‌ش به‌لگه‌ی ئالوگۆری زانستیه، که‌ له‌ سه‌ده‌مه‌دا باو بووه. سه‌رباری ئەوه‌ی له‌سه‌رچاوه‌کاندا ناوی چه‌ندین زانای شاره‌زووری هاتوو که‌ ئاماژن بۆ چالاکێ زانستی له‌و ناچه‌یه‌دا. بۆنموه‌ (أبو الثناء الشهرزوری)، که‌ ناوی (محمود بن حسین بن أبو الفوارس)، له‌ (الطافان)ی ناوچه‌ی شاره‌زوور له‌دایکبووه‌ و پاشان رووی کردووته‌ شام و له‌ ناوچه‌ی (کفرطاب) بووه‌ته‌ دادوهر (الذهبی، ۱۹۹۳، ج ۴، ل ۴۰۴). هه‌روه‌ها (محمد کوری قاسمی شاره‌زووری) له‌ هه‌ولێر له‌دایکبووه، سالی له‌دایکبوونی دیاریکراو نییه، هه‌یه‌ پێیوايه‌ له‌ سالی (۴۵۳هـ| ۱۰۶۱ز) و بۆچوونی دیکه‌ش پێیوايه‌ له‌ (۴۵۴ک/۱۰۶۲ز) له‌دایکبووه (ابن الجوزی، ۱۹۹۲، ج ۱، ل ۲۶۸؛ السمعی، ۱۹۶۲، ج ۲، ل ۲۱۷؛ السبکی، ۱۴۱۳هـ، ج ۶، ل ۱۷۴). دوا‌ی پیڤه‌یشتنی به‌مه‌به‌ستی زانست رووی کردۆته‌ به‌ غدا و شاره‌زوور و ناوچه‌کانی دیکه (السبکی، ۱۴۱۳هـ، ج ۶، ل ۱۷۴-۱۷۵؛ حسن، ۱۹۹۸، ل ۴۵). (محمد کوری علی حسن) ناسراو به‌ (ابن أحمد أبو مظفر الشهرزوری)، له‌ سالی (۴۹۷ک/۱۱۰۳ز) له‌دایکبووه، یه‌کیک بووه‌ له‌ خوازیاران و شه‌یدایانی زانست، له‌ سه‌رچاوه‌کاندا، باس کراوه‌ به‌ به‌رزی ناستی زانستی و خۆشه‌ویستی بۆ گه‌ران به‌ دوا‌ی زانسته‌کاندا، شاره‌زایی له‌ زانسته‌ دینییه‌کان و ژمێریاریدا (ابن الاثیر، دون سنة‌ الطبع، ج ۲، ل ۲۱۶)، پاشان چۆته‌ ناوچه‌یه‌ک به‌ناوی (مولل) و ناوچه‌کانی دیکه (ابن الجوزی، ۱۹۹۲، ج ۱، ل ۱۶۳). هه‌ر چه‌نده‌ سه‌رچاوه‌کان ئاماژه‌ی به‌ شوئینی نیشته‌جیبوونی نه‌کردوو، به‌لام دوور نییه‌ له‌ ناوچه‌ی شاره‌زوور بوونیت و له‌ وێوه‌ به‌ دوا‌ی زانست و زانیاریدا گه‌رابیته‌. له‌ لایه‌کی تریش (یاقوت الحموی) ئاماژه‌ ده‌کات که‌ رێژه‌یه‌کی زۆر له‌ که‌سانی دیار له‌ قازی و زانا ئاینیه‌کان له‌ ناوچه‌ی شاره‌زوور ده‌رکه‌وتوون، که‌ له‌ ژماره‌ نایه‌ (یاقوت الحموی، ۱۹۹۴، ج ۳، ل ۳۴۱).

که‌چی دۆخه‌که‌ ته‌واو پیڤه‌وانه‌یه‌ دوا‌ی ئاواره‌بوونیان بۆ (شام و مصر)، به‌هۆی ئەوه‌ی ئەوانه‌ی باسی رۆئی زانستی ئەو دوو ناوچه‌یه‌کان کردوو و نزیکبوون له‌ رووداوه‌کان، له‌ لایه‌کیتره‌وه‌ شاره‌زوورییه‌کان به‌هۆی ئارامی و په‌خساندنی ده‌رفه‌تی زانستی، توانا زانستییه‌کانیان ده‌رکه‌وتوو. شاره‌زوورییه‌کان له‌ هه‌ردوو قوناغه‌که‌دا له‌ لاپه‌رکانی میژوو رۆل و پیڤه‌یه‌کان به‌ گرنگییه‌وه‌ دیاریکراوه. به‌ نمونه‌، (محمد بن محمود الشهرزوری)، ناسراو به‌ (شمس الدین الشهرزوری)، (م ۶۸۷ک/۱۲۸۸ز)، له‌ گوندیکێ شاره‌زوور له‌دایکبووه، پاشان رووی کردۆته‌ ولاتی شام، له‌ بواری زانستی و فه‌لسه‌فیدا گه‌یشتۆته‌ ناستیکێ به‌رز و خاوه‌نی چه‌ندین کتیب بووه، له‌وانه (نزهة الأرواح و روضة الأفرح في تاريخ الحكماء و الفلاسفة، الشجة الالهية في علوم الحقائق الربانية، الرموز والأمتا الالهية في الأنوار المجودة، مدينة الحكماء، التنقيحات) (شمس الدین الشهرزوری، ۱۹۷۶، ل و-ی). (محمد بن علی بن محمود) ناسراو به‌ (أبو عبدالله صلاح الدین الشهرزوری م: ۶۸۱ک/۱۲۸۲ز) یه‌کیکی دیکه‌یه‌ له‌ زاناکانی

شاره زوور، له خوتیندنگه ی قهیموریه له دیمه شق ماموستا بووه، چاودیری زانسته ئاینیه کانیس بووه (الیونینی، ۱۹۹۲، ج ۴، ل ۱۷۵). به پشت بهستن به و زانیاریانه ی سهره وه، دوا ی ئاواره بوونی کوردانی شاره زوور بۆ شام و مصر، که له و سهرده مه دا دوو ناوچه ی ئارام بوون، به سهدان زانا و ناوداری کورد له و ناوچانه دا بهرچاو ده که ون (بۆ زانیاری زیاتر له م باریه وه بروانه: (حسن، ۲۰۰۹، ل ۳۳-۷۹). له کاتیکدا میژوونوسان له قونای بهر له کوچی شاره زووریه کان که متر ناماژیهان بهرۆل وینگیه ی کورده شاره زووریه کان له بواری زانستی و فیکردندا کردوو. رهنکه هۆکاری که می زانیاری، بهراورد به دوا ی ئاواره بوونیان، ئه وه بووه که میژوونوسانی ئه وکاته له قونای یه که مدا ناوچه ی نیشته جیبوونیان له شاره زوور دوربووه، ههروه ها سهرنجی زیاتریان له سهر ئه و روداوانه بووه، که سیاسی و جهنگ و ناکۆکی بوون. که چی دۆخه که تاراده یه که جیاواز دهرده که ویت له دوا ی نیشته جیبوونی شاره زووریه کان له شام، له بهر دوو هۆکاری سهره کی یه که میان، ئه وانه ی میژووی ئه و سهرده مه یان تۆمارکردوو، خۆیان له ولاتی میسر و شام نیشته جیبوون و له ناو روداوه کاندایان. دووه میان شاره زووریه کان له ناوچه یه کی جهنگال و پر له جموجۆلی زانستی، دهرفه تی ئه وه یان بۆ ره خساوه که تواناکانیا ن وه دهربخهن. له کاتیکدا له قونای یه که م دهرفه تی که متر و لاوازیان له بهر ده مدا بوو. بۆیه سهرنجده دریت شاره زووریه کان له و قونایه دا رۆل و پینگیه یان دیار و بهرچاوتره له بواری زانستی و روشنیبریدا.

دهرئه نجای توژیینه وه که

لیره وه ده گه یه نه ئه و دهرئه نجامه ی که شاره زوور پینگیه یه کی گرنگی له رووی هه نکه وته ی جوگرافی و ده وئه مه ندی له بواری ئابووری هه بووه. بۆیه به درتیازی سهرده می ئومه و یه کان و به شیک له سهرده می عه باسی، بووه ته ناوچه ی مملانیی هیزه ناکۆکه کان، له دهرئه نجامدا زیانی مالی و گیانی بهر خه لکی ره سه نی ناوچه که که وتوو.

پیکهاته ی کۆمه لایه تی شاره زوور زۆرینه ی ره های له هۆزه کوردیه کان پیکهاتوو، به لأم دوا ی فتوحاتی ئیسلامی و جیگیروونی هه ندیک له فاتیحیه کان له لایه که، هاتن و مانه وه ی خه وارجه کان بۆ شاره زوو و جیگیروونی تورکمانه کان دوا ی بالادهستی ئه تابگه کان، ره گه زی ناکوردی له ناوچه که زیادی کردوو. له هه ندیک سهرده می شدا بوونه ته سهرچاوه ی کیشه و به لآ بۆ خه لکه ره سه نه که ی. سه باره ت به ره وش ی کۆمه لایه تی شاره زووریه کان له دوا ی ئاواره بوونیان، بیگومان رووبه رووی دۆخیکی کۆمه لایه تی سهخت بوونه ته وه له قونای سهره تادا، به لأم دوا ی مانه وه یان بۆماوه یه که، توانیویانه پینگیه ی کۆمه لایه تی خۆیان به بهرزی و شکۆمه ندیه وه بۆ خه لکی شام وه دهربخهن.

ئابووری ناوچه ی شاره زوور له سهر کشتوکال و ئازه لدار ی هه لچنرابوو. به هۆی پینگیه گرنگه که ی، چه ندین رینگیه ی بازرگانی گرنگ به و ناوچه یه تیبه رووه که بووه ته هۆی سهرچاوه ی داها ت و خیروبیر بۆ خه لکه که ی. دوا به دوا ی ئاواره بوونیان، شاره زووریه کان ره گه زه کانی ژیا نی ئابووری خۆیان له نیشتمانی یه که م به ته واوی له ده ست داوه و رووبه رووی ناره حه تی و دهرده سه ری سهخت و گران بوونه ته وه. ئه و دۆخه تاسه ر بهر ده وام نه بووه، چونکه توانیان بۆماوه یه کی که م له داموده رگا سه ربازی و فیکاریه کاندایه جیگیه ی خۆیان بکه نه وه و سهرچاوه ی داها تیشیان بهر زبکه نه وه.

ره وش ی زانستی شاره زوور له قونای یه که مدا نادیار و ناروونه له سهرچاوه کانی میژووی. هۆکاری ئه و لیلی و ناروونیه ره نگه بگه ریته وه بۆ ئه وه ی که شاره زوور به زۆری ناوچه ی شه ر و ناا رامی بووه. بۆیه میژوونوسان به هۆی دووری شوینی نیشته جیبوونیان له شاره زوور، ئه و زانیاریانه ی که تۆماریان کردوو، تایبه تبوون به لایه نی سیاسی و شه ر و روداوه جه نگیه یه کان. که چی له ولاتی میسر و شام پینگیه ی رۆلی شاره زووریه کان له سهرچاوه میژووییه کان به روونی بهرچاو ده که ویت. به هۆی ئه وه ی که دۆخی ژیا نیان ئارام تر بووه و میژوونوسه کانیش به ئاسانی توانیویانه زانیاری له سهریان کۆبکه نه وه و له چوارچێوه ی روداوه کانی ئه و ناوچه یه تۆماری بکه ن.

سه رچاوه كان:

سه رچاوه كان به زمانى عه ره بى:

١. ابن الاثير، عز الدين أبى الحسن بن محمد الجزرى. (١٩٩٧). الكامل فى التاريخ. بيروت. دار الكتاب العربى.
٢. ابن الاثير، عز الدين أبى الحسن بن محمد الجزرى. (دون سنة الطبع). الباب فى تهذيب الأنساب. بغداد. مكتبة المثنى.
٣. ابن الاثير، عز الدين أبى الحسن بن محمد الجزرى. (دون سنة الطبع) تاريخ الباهر فى الدولة الأتابكية. القاهرة. دار الكتاب الحديث.
٤. البلاذرى، أحمد بن يحيى بن جابر بن داود. (١٩٨٨). فتوح البلدان. بيروت. دار ومكتبة هلال.
٥. ابن الجوزى، أبو الفرج عبدالرحمن بن على. (١٩٩٢). المنتظم فى تاريخ الملوك والامم. بيروت. دار الكتب العلمية.
٦. ابن حوقل، محمد بن حوقل البغدادي الموصلي. (١٩٣٨). صورة الأرض. بيروت. دار الصادر.
٧. ابن خرداذية، أبو القاسم عبید الله بن عبد الله المعروف بإبن خرداذية. (١٨٨٩). المسالك والممالك. بيروت. دار الصدر.
٨. خليفة بن خياط، أبو عمرو خليفة بن خياط بن خليفة الشيباني العصفري البصري. (١٣٩٧هـ). تاريخ خليفة بن خياط. بيروت. دار القلم.
٩. الديار بكرى، حسين بن محمد بن حسين. (دون سنة الطبع). تاريخ الخميس فى احوال أنفس النفيس. بيروت. دار صادر.
١٠. الذهبى، شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد بن عيمان بن قايماز الذهبى. (١٩٩٣). تاريخ الإسلام ووفيات المشاهير والاعلام. بيروت. دار الكتاب العربى.
١١. لسمعاني، عبد الكريم بن محمد بن منصور التميمي السمعاني المروزي. (١٩٦٢). الانساب. حيدر اباد. مجلس دائرة المعارف العثمانية.
١٢. السبكي، تاج الدين عبد الوهاب بن تقي الدين. (١٩٩٣). طبقات الشافعية الكبرى. (ط ٢). القاهرة. هجر للطباعة والنشر والتوزيع.
١٣. الاصطخرى، أبو إسحاق إبراهيم بن محمد الفاسى. (٢٠٠٤). المسالك والممالك، دار الصادر. بيروت.
١٤. سبط ابن الجوزى: شمس الدين أبى المظفر يوسف بن قزاوغلي. (١٩٨٧). مرآة الزمان فى تواريخ الأعيان. السعودية. مركز احياء تراث الاسلامى.
١٥. الأسدى، سيف بن عمر الأسدى التميمي. (١٩٩٣). الفتنة ووقعة الجمل. بيروت. دار النفائس.
١٦. الشهرزورى، شمس الدين. (١٩٧٦). نزهة الأرواح، وروضة الأرواح فى تاريخ الحكماء والفلاسفة. الهند. المطبعة مجلس دائرة المعارف الإسلامية.
١٧. ابن شداد، يوسف بن رافع بن تميم بن عتبة الأسدى. (١٩٩٤). النوادر السلطانية، والمحاسن اليوسفية. (ط ٢). القاهرة. مكتبة الخانجى.
١٨. ابن شداد، يوسف بن رافع بن تميم بن عتبة الأسدى. (١٩٨٣). تاريخ الملك الظاهر. بيروت. دار النشر فرانز شتاينز.
١٩. البغدادي، صفى الدين عبد المؤمن بن عبد الحق. (١٤١٢هـ). مراصد الإطلاع على أسماء الاماكنة والبقاء. بيروت. دار الجيل.
٢٠. الأصفهاني، عماد الدين أبو حامد محمد بن محمد. (٢٠١٠). البستان الجامع لجميع لتواريخ أهل الزمان. بيروت. المكتبة العصرية للطباعة والنشر.
٢١. الطبرى، محمد بن جرير. (١٤٠٧هـ). تاريخ الأمم والملوك. بيروت. دار الكتاب العلمية.
٢٢. ابن العبرى، ابى فرج جمال الدين. (١٩٩٢). تاريخ مختصر الدول. (ط ٣). بيروت. دار الشرق.
٢٣. العمري، شهاب الدين أحمد بن يحيى بن فضل الله. (٢٠٠١). مسالك الأبصار فى ممالك الأمصار. ابو ظبي. المجمع الثقافى.
٢٤. ابن العميد، مكين جرجيس بن العميد. (دون سنة الطبع). أخبار الأيوبيين. الاسكندرية. المكتبة الثقافة الدينية.
٢٥. العيى، بدر الدين محمود. (٢٠١٠). عقد الجمان فى تاريخ اهل الزمان. القاهرة. دار الكتاب والوثائق القومية.
٢٦. ابن فوطى، كمال الدين أبو الفضل عبد الرزاق بن أحمد الشيباني. (١٣٢٦ قمرى). كتاب الحوادث. ايران. المطبعة الشريعة.
٢٧. أبو الفداء، عماد الدين إسماعيل. (دون سنة الطبع). تقويم البلدان. بيروت. دار الصادر.
٢٨. أبو الفداء، عماد الدين إسماعيل. (دون سنة الطبع). المختصر فى أخبار البشر. المطبعة الحسينية المصرية.

٢٩. القزويني، زكريا بن محمد بن محمود. (دون سنة الطبع). آثار البلاد وأخبار العباد. بيروت. دار الصادر.
٣٠. المقدسي، ابو عبدالله شمس الدين محمد البشاري. (١٩٩١). أحسن التقاسيم في معرفة الأقاليم. (ط ٣). بيروت. دار صادر.
٣١. مهلهل، مسعر بن. (دون سنة الطبع). الرسالة الثانية لأبي دلف. القاهرة. عالم الكتب.
٣٢. المقرزي، أحمد بن علي بن عبد القادر. (١٩٩٧). السلوك لمعرفة دول الملوك. بيروت. دار الكتاب العلمية.
٣٣. تاريخ دولة الأكراد والأتراك. (٢٠٢٠). دهوك. مطبعة جامعة دهوك.
٣٤. مسكوية، أبو علي أحمد بن محمد بن يعقوب. (٢٠٠٠). تجارب الأمم وتعاقب الهمم. (ط ٢). طهران. مطبعة السروش.
٣٥. الهمذاني، محمد بن عبد الملك. (١٩٥٨). تكملة تاريخ الطبري. بيروت. المطبعة الكاثوليكية.
٣٦. ابن الوردي، زين الدين عمر بن مظفر. (١٩٩٦). تاريخ ابن الوردي. بيروت. دار الكتب العلمية.
٣٧. ياقوت الحموي، شهاب الدين أبو عبدالله رومي. (١٩٩٥). معجم البلدان. (ط ٢). بيروت. دار الصادر.
٣٨. اليونيني، قطب الدين أبو لفتح موسى بن محمد. (١٩٩٢). ذيل مرآة الزمان. (ط ٢). القاهرة. دار الكتب الإسلامية.

ليستي ژيديره كان به زماني عهري:

٣٩. حسن، قادر محمد. (٢٠٠٩). اسهامات الكرد في الحضارة الاسلامية. اربيل. مطبعة الحاج هاشم.
٤٠. محي الدين، عطا عبدالرحمن. (٢٠٠٧). حركات الخوارج في بلاد الكرد و ماجاورها (٤١_٢١٨ هـ/٦٦١_٨٣٣ م). مطبعة شقان.
٤١. خصباك، جعفر حسين. (١٩٦٨). العراق في العهد المغول الالخانين (٦٥٦-٧٣٦ هـ/١٢٥٨-١٣٣٥ م)، الفتح الادارة الاحوال الاقتصادية الاجتماعية. بغداد. مطبعة العاني.
٤٢. لغاساني، إسماعيل بن عباس الغاساني. (١٩٧٥). العسجد المسبوك والجوهر المسكول والجوهر المحكوك في الطبقات الخلفاء والملوك. بغداد. دار البيان.

ليستي ژيديره كان به زماني كوردي:

٤٣. دهشتي، تارا محمد. (بئ سائي چاپ). كوردو ناوجه كورد نشينه كان له كتيبي معج البلدان ياقوت الحموي. هة ولير. چاپخانه ته فسير.
٤٤. رسول، رسول ابراهيم. (٢٠١٣). كاريگه ريبه كان له شكر كيشي هيزه بيانبيه كان بو سهر كوردستان. سليمان. چاپخانه له ريبا.
٤٥. توفيق، زرار صديق. (٢٠١٣). كوردو كوردستان له رۆژگاري خيلافه ئيسلاميدا. هة، لير. چاپخانه ي رۆژه لات. ٤٦. نه قشبه ندى، حسام الدين علي غالب. (٢٠٠٨). شاره زوور و لورستاني باكور له سه ده كانى ناوه راست دا. (وه رگيراني محمد، رهنج نه بوبه كر). سلتيماي. چاپخانه له مدي.

لستي دكتورا و ماستهر نامه كان:

٤٧. حسن، درويش يوسف. (١٩٩٨). الاسرة الشهرزورية ودورها السياسي والحضاري (٤٨٩-٦٣٠ هـ/١٠٩٥-١٢٣٢ م). رسالة ماجستير غير منشورة. قسم التاريخ، كلية الاداب، جامعة صلاح الدين: العراق.
٤٨. ياسين، عبد علي: (١٩٨٧). العراق في عهد المغول الالخانين (٦٥٦-٧٣٦ هـ). رسالة دكتوراه مقدمة. الى كلية اللغة العربية، جاعة الازهر: مصر.